

חנן יובל:

„שיידעו כולם שבאמת אפשר גם אחרת!“

אחרי שש שנות־שתיקה יש תקליט חדש לחנן יובל. כל המילים של אהוד מנור, כל המנגינות של חנן יובל, שגם שר את השירים. דור הוא תקליט בן 10 שירים, שרק בני הדור של מנור ויובל יכלו היו לכתוב אותם. לא נוסטלגיה מתוקה, אלא חלוט ציוני ושברו. אומר חנן יובל. נודע לי שסטף ורטהיימר היה מעורב בעשיית התקליט וגם תמך בו כספית. שאלתי את חנן אם זה נכון, ובכלל, מה פיתאום? כבר שלוש שנים שאהוד ואני מופיעים בכל רחבי־הארץ כהר פעות סוריות, סוריות — כלומר הופעות שמחוז לערים הגדולות. כאחת ההופעות האלה סיפר אהוד לקהל, שאנחנו עומדים לצאת עם תקליט חדש, וגם שרנו את השיר דור מתוך התקליט. אחרי ההופעה עלה לבימה סטף ורטהיימר, שישב כאולם, חיבק ונישק את אהוד ואמר שהוא רוצה חלק בשיר הזה. הוא רוצה לעשות משהו. לא כליכך ידענו מה הוא מתכוון, אבל נפגשנו איתו, והשמענו לו את שאר השירים מהתקליט שעמד לצאת לאור. הוא התלהב נורא, אמר שהשירים האלה מבטאים את החלוט שלו, והודיע לנו, מבלי שנבקש כמוכן, שהוא מתחייב לקנות כמות גדולה של תקליטים, שאותם, אגב, הוא מחלק עכשיו בין עובדיו.

האיש השאיר עלינו רושם כביר, של חלוצ אמיני, של אדם שיש לו חלוט ויש לו חזון, איש המביא הצגות ובידור לפועלים שלו בהפסקת־הצהריים, המחלק עכשיו את התקליטים שלנו במתנה לחברי־כנסת. זהו איש המנסה לשנות דברים עם פרץ ביד.

● **ואחרי ההיכרות איתו כתבתם שירים חדשים בהשפעתו?**

כן. כתבנו שלושה שירים, ושיר אחד מתוכם, אפשר גם אחרת, אנחנו מקדישים לו בכבוד, בתורה ובהערכה. האמת היא שער לרגע זה אפילו הוא אינו יודע שהשיר מוקדש רק לו. עכשיו שידע הוא ושידעו כולם, שאנחנו חושבים שעם אנשים כמו סטף באמת אפשר גם אחרת.

דליה ניר:

„לשמנים יש כל יום אלוהים אחר וחדש!“

יתרות־המטבע שלנו הולכות ואוזלות, המשכורות נשחקות וסקטורים שלמים שובתים. כי הם לא גומרים את החדש. המצב הכלכלי בכי רע, ושליש מתושבי ישראל חושבים בעיקר על הבעיה של הרזיה, ועושים מאמצים כמעט על־אנושיים שלא לאכול.

בשבוע שעבר נערכה התחרות השנתית של אגודת שומרי־מישקל. הזוכה המאושרת היא ענת יהלום־רימשון, שהצליחה להסיר 43 קילו ממישקלה. פניתי אל המדריכה האיטית של שומרי־מישקל, העיתונאית דליה ניר, ושאלתי אותה על מה השימחה הגדולה.

רק שמנים יכולים להבין את השימחה. ומאחר שהארץ מלאה בשמנים, זו שימחה להרבה מאוד אנשים.

● **מה זאת אומרת הארץ מלאה שמנים? זו בעיה לאומית?**

בהחלט. לכל אדם שלישי בארץ יש בעיות של עורף־מישקל.

● **כל הסיפור הזה של דיאטות התחיל לפני 20 שנה, בשטווייגי היתה אידיאל־היוסי, בינתיים טווייגי בטח השמינה קצת. אז למה עדיין כולם בדיאטות?**

זה נכון שכל הסיפור התחיל בגלל אופנה, אבל אז הסתבר שעורף־מישקל פשוט גורם להרבה מאוד בעיות של בריאות. אדם שמן מאוד הוא לא אדם בריא. בארצות־הברית, למשל, לאיש או אישה שמנים קשה מאוד להשיג עבודה, ולא רווקא בגלל הצד האסתטי. השמנים חולים יותר, נעדרים יותר מהעבודה, מתעייי פים יותר וכולי וכולי.

● **אגודת שומרי־מישקל קיימת בארץ כבר 18 שנה. כמה בוגרים יש לכם?**

יותר ממיליון איש ואשה. ומיליון אחרים ניסו לרזות בצורות אחרות. הבעיה של השמנים היא שכל יום הם מחפשים אלוהים חדש ודיאטה חדשה.

● **למעשה, הרזיה היא תהליך של גמילה, כמו כל תהליך־גמילה אחר. כמה אנשים באמת נגמלים אצלכם, כלומר נשארים רזים כל החיים?**

רק 10% נגמלים לגמרי. האחרים משמינים שוב ומרזים שוב, וכך הלאה. להיות רזה זה לא רק לעשות דיאטה, להיות רזה זה לשנות סיגנון־חיים, ולא כל אחד מסוגל, יכול ורוצה.

● **ובכל זאת, לא כל השמנים הם שמנים מאוכל, יש בטח שמנים מסיבות אחרות.**

לא תאמיני, אבל רק 0.001% מהשמנים הם בגלל בעיות של בלוטות. כל השאר שמנים מאוכל.

סוזי ברק:

„חדר־הלידה ממילא תמיד מלאים גברים!“

שלא תגידו שאנחנו, הנשים, נזעקות רק בעניין זכויות־הנשים. הנה, בעניין האה, שמישרד־הבריאות סרב לאשר לו קורס למיילדות, נזעקו נשים רבות וגם חברת־כנסת אחת. האמת שכל העניין נראה כבדיחה גרועה של מישרד־הבריאות שפיתאום החליט לשמור על צניעותה של האשה בחדר־הלידה, וכבר חשבתי לעצמי שהנה מישהו משלם עוד קצת כופר לדתיים.

לכן פניתי לסוזי ברק, אשה דתית שילדה את שני ילדיה בבית־החולים הקריה בתל־אביב, ושאלתי אותה אם היא חושבת שנוכחות של מיילד־גבר היתה מוגעת בצניעותה.

כשאשה שוכבת על המיטה בחדר־הלידה, אחוזת־צירים, קשה לה מאוד להכחין מי מבין ששת הגברים, או יותר, המסתובבים שם הוא רופא ומי מהם מיילד. אילו כל הרופאים הגינקולוגיים היו נשים, אולי הייתי מבינה את הסירוב להכניס גבר־מיילד לחדר־הלידה, אבל במצב הנוכחי זה ממש מצחיק.

● **כשבאת לבית־החולים ללדת, אילו היו שואלים אותך אם את רוצה בטיפוּלו של רופא או של רופאה — במי היית בוחרת?**

אילו היו מוכיחים לי שהרופא והרופאה הם מיקצועיים כאותה המידה ואנושיים באותה המידה, יכול להיות שהייתי בוחרת ברופאה. אבל מאחר שאף אחד לא שואל דברים כאלה, אני באמת מקווה שיתנו לי רופא טוב ומתחשב, ללא שום קשר עם מינו.